

Ernst Goll

Nyárutó

[SPÄTER SOMMER]

Ez a nyár végső hálaimája:
Hol fülledt álmokkal telve most a lég,
Halk pírba fordul lombkarimája,
Habár az erdő még déli tűzben ég.

Ezüstfelleg gomolyog a tájon
S bukik a nap búvkörébe boldogan –
Fáradt kezünk nyugtatjuk egymáson,
S szívünkön a szűk földi lét súlya van.

Sirám

[KLAGE]

A mai nap is elszaladt hát,
S hogy nem hozta üdvözlésed,
Most titkos félve virrasztom át
A hideg, álmatlan éjjelt.

De reggel a nap újra felkél,
S kiönt reményem folyója. –
Add, Uram, hogy oszoljon az éj,
Mint álom a kakasszóra.

KISS DÁVID FORDÍTÁSA